

Benvida Irmá Morte

Guión para orar polos defuntos

**ACOMPANHAR E ORAR
NA MORTE**

Proyecto realizado gracias a la iniciativa
de la Comisión Nacional para los Centenarios Franciscanos

Material preparado con la colaboración de la Pastoral Juvenil Franciscanos T.O.R. y D. Gabriel Comas de la Comisión de Liturgia de la Federación Interfranciscana de España y revisado por D. José Manuel Rodríguez Morano, el profesor de Liturgia de la Universidad Eclesiástica San Dámaso, Madrid.

Franciscus
1226 — 2026
Ochocientos años de la muerte de San Francisco

ESCUELA SUPERIOR
DE ESTUDIOS
FRANCISCANOS

BENVIDA IRMÁ MORTE

Con motivo do VIII centenario do Tránsito de San Francisco de Asís, a Federación Interfranciscana de España elaboróu este folleto para poder acompañar ós que morren e ás súas familias, coa esperanza coa que viviu e morreu Francisco. Acompañar na morte e orar polos que falecen son dúas obras de misericordia propias da nosa espiritualidade que ofrecemos para afrontar, en fraternidade, o paso desta vida á vida eterna.

A SÚA MORTE E O QUE FIXO ANTES DA MORTE

Francisco convidaba a tódalas creaturas a encomiar a Deus e, cunhas estrofas que compuxera, exhortábaas a amar a Deus. Aínda á morte mesma, terrible e antipática, exhortábaa a louvanza, e, saíndo con gozo ao seu encontro, convidábaa a hospedarse na súa casa: «Benvida sexa –dicía– miña irmá morte». E tamén lle dicía ó médico: «Ten valor para pronosticar que está veciña a morte, que vai ser para min a porta da vida». E ós irmáns: «Cando me vexades a piques de expirar, poñédeme espido sobre a terra e deixádeme xacer así, morto xa, o tempo necesario que dura andar unha milla».

(2ª Biografía de Celano, Capítulo CLXIII)

RECOMENDACIÓN DA ALMA

Antes de morrer ou inmediatamente despois

Oración

Alma cristiá, ó saír deste mundo, marcha no nome de Dios Pai todopoderoso, que te creóu, no nome de Xesucristo, Fillo de Deus vivo, que morreu por ti, no nome do Espírito Santo, que sobre ti descendeu.

Entra no lugar da paz e que a túa morada estea xunto a Deus en Sión, a cidade santa, con Santa María Virxe, Nai de Deus, con San Xosé e tódolos anxos e santos.

Nas mans de María

Deus te sálve, Raíña e Nai de misericordia, vida, dozura e esperanza nosa; Deus te salve. A ti chamámos os desterrados fillos de Eva; a ti suspiramos, os que están a xemer e a chorar, neste val de bágoas.

Ea, pois, Señora, abogada nosa, volve a nós eses teus ollos misericordiosos, e, despois deste desterro, amósanos a Xesús, froito bendito do teu seo.

Oh clementísima, oh piadosa, oh doce Virxe María!

DESPOIS DE QUE TEÑA EXPIRADO

V. Vinde na súa axuda, santos de Deus; saíde ó seu encontro, anxos do Señor.

R. Recibide a súa alma e presentádea diante do Altísimo.

V. Cristo, que te chamóu, te reciba, e os anxos condúzanche ao colo de Abrahán.

R. Recibide a súa alma e presentádella ante o Altísimo.

V. Dálle, Señor, o descanso eterno,

R. E brile para él/la a luz perpetua.

V. Recibide a súa alma e presentádellela ante o Altísimo. Por Xesucristo, o noso Señor.

R. Amén.

CELEBRACIÓN

Na casa, no tanatorio ou na igrexa –sempre que non se celebre dentro dunha Eucaristía.

Irmáns e irmás, Paz e Ben:

Estamos reunidos para despedir –na fe e a esperanza– ao noso irmán/irmá N., que se atopou coa irmá morte corporal. Como franciscanos-as, vivimos este momento como unha Obra de Misericordia pregar e acompañar a N., no seu derradeiro (último) momento na terra e axudarlle a atravesala porta que se lle abre á vida eterna.

Lembremos que a morte non ten a última palabra desde que Cristo morréu e resucitou. Por iso é polo que esta oración sexa un momento de esperanza porque todo bautizado está chamado a participar da gloria xunto a Xesús, o noso Mestre e Señor.

A pesar da dor, a tristeza (do desconcerto) damos grazas a Deus porque é Providente e quere acompañar a N., no seu camiño (o seu tránsito).

Nós –que temos coñecido e compartido a súa vida–, poñemos nas mans de Deus a súa maneira de ser, os momentos vividos e tamén as súas limitacións e pecados. E por iso, como familia súa, pedimos perdón:

Señor, ten piedade.

Cristo, ten piedade.

Señor, ten piedade.

Despois dun breve silencio, o que dirixe a celebración di:

OREMOS

Oh, Deus xusto e clemente, mira con amor ao teu fillo/filla N., que, por medio da auga do bautismo, participou xa da Pascua liberadora de Cristo, e concédelle entrar na verdadeira terra de promisión e gustar os bens da vida divina, en eterna comunión co seu Redentor, noso Deus e Señor Xesucristo, o teu fillo.

Él, que vive e reina por sempre eternamente.

R. Amén.

PALABRA DE DEUS

Lectura da Profecía de Daniel (Dn 12, 1-5)

Naqueles días, eu, Daniel, estaba a cumprir un loito e oín estas palabras do Señor:

Entón levantarás Miguel, o arcanxo que se ocupa do teu pobo: serán tempos difíciles, como non os houbo desde que existen as nacións ata o de agora. Entón salvarás o teu pobo: tódolos rexistrados no libro. Moitos dos que dormen no po espertarán: uns para vida eterna, outros para ignominia perpetua. Ti, Daniel, garda estas palabras e sela o libro ata o momento final. Moitos repasarán e aumentarán o seu saber. Eu, Daniel, vin outros homes en pé a ámbolos dous lados do río.

Salmo 141

Da Lenda de Perusa 7.

Francisco chegou o momento da súa morte entoóu, como puido, este salmo (Sal 141):

Repetimos: A ti berro Señor, a ti suplícoche Señor.

Señor, estóu a chamarte, ven rápido e escoita a miña voz, que te chamo.

R. A ti berro Señor, a ti suplícoche Señor.

Preséntoche a miña oración, como incenso que sobe na túa presenza, coas miñas mans levantadas, como ofrenda da tarde.

R. A ti berro Señor, a ti suplícoche Señor.

Pon Señor a túa man na miña boca, dá prudencia aos meus beizos. Inclina o teu corazón ao meu corazón, e non permitas que che faga ningún reproche.

R. A ti berro Señor, a ti suplícoche Señor.

En canto un irmán, cuxo nome non nos foi transmitido, anuncioulle a inminencia da morte, Francisco «encomiou ao Señor con ardente fervor de espírito e gozo interior e exterior». Fixo logo chamar ao irmán Ánxel e ao irmán León, para que lle cantasen o Cántico das Criaturas. Foi precisamente nesa ocasión cando fixo engadir a estrofa que di:

*«Louvado sexas, o meu Señor,
pola nosa irmá a Morte corporal,
da cal ningún vivente pode escapar.
¡Ai daqueles que morran en pecado mortal!
Benaventurados aqueles
que buscan a súa santísima vontade,
pois a morte segunda non lles fará mal».*

Tránsito de San Francisco. D. Bruschi

PETICIÓN

Neste momento de tristeza e desconcerto necesitamos poñer palabra os nosos sentimentos e que o Deus Altísimo escoite o que lle pedimos polo noso irmán/irmá N., e por todos os que teñen o corazón roto.

1. Pai da vida, compasivo e misericordioso, concede a vida eterna ao noso irmán/nosa irmá N., bautizado na fe de Cristo. **(Preguemos) Roguemos ó Señor.**
2. Deus de bondade e de perdón, mira con amor o noso irmán/nosa irmá N., e xa que ti coñeciches a súa vida e o seu corazón, perdoo as súas fragilidades e pecados. **(Preguemos) Roguemos ao Señor.**
3. Pai Providente ilumina ó noso irmán/a N., no seu tránsito cara ao teu corazón e concédelle a Paz que non acaba. **(Preguemos) Roguemos ao Señor.**
4. Señor Xesús, Tí que choraches polo teu amigo Lázaro, compadécete de nós: a familia, os amigos, e dánolo consolo de saber que ti es o compañeiro de camiño, téas palabras de Vida e sempre nos téas dito a Verdade. **(Preguemos) Roguemos ao Señor.**
5. Por todos os que acompañamos nesta oración, que aollamos valentemente a morte -como o fixo san Francisco-, como á irmá que nos leva da man cara o Deus Creador. **(Preguemos) Roguemos ao Señor.**

ORACIÓN

Omnipotente, Altísimo e Bondadoso Señor, acolle a pobreza da humanidade do noso irmán/a nosa irmá **N.**, e enriquece coa túa presenza no Paraíso. Pedímoscho a tí que vives e reinas por sempre eternamente. Amén.

ÚLTIMA RECOMENDACIÓN E DESPEDIDA

Rematadas as preces, o que dirixe a celebración, di ós fieis as seguintes palabras:

Agora, habemos cumprir coa Obra de Misericordia de dar sepultura ó corpo do noso irmán/a **N.** Segundo o costume cristiá, asperxémolo con auga porque foi Bautizado/a e porque foi templo do Espírito.

Rocíase o corpo con a auga bendita.

OREMOS

Ás túas mans, Pai de bondade, encomendamos a alma do-a noso/sa irmán/irmá **N.**, coa firme esperanza de que resucitará no último día con tódolos que morreron. Dámosche grazas por tódolos dons con que o/a enriqueciches ó longo da súa vida. Neles recoñecemos un signo do teu amor e da comunión dos santos. Deus de misericordia acolle as oracións que che presentamos por este-a irmán/irmá noso/a **N.**, que acaba de deixarnos e ábrelle as portas da túa morada. E ós seus familiares e amigos e a todos nós os que quedamos neste mundo, concédenos saber consolarnos con palabras de fe. Por Xesucristo, o noso Señor.

Convencidos en que un día resucitará con
tódolos que son de Cristo, encomendamos a
María, Porta de Ceo.

Ave María,
chea de graza;
o Señor é contigo.
Bendita Tí
entre tódalas mulleres,
e bendito o froito do teu seo,
Xesús.
Santa María, Nai de Dios,
prega por nós, pecadores,
agora e na hora
da nosa morte.
Amén

RESPONSO FINAL

R. Dálle, Señor, o descanso eterno

V. *E brile sobre él/ela a luz eterna.*

R. A súa alma e as almas de tódolos fieis defuntos, pola misericordia de Deus, descansen na paz.

V. *Amén.*

R. Descanse en Paz.

